

Ministeriet Neergaard, ønsker vi alle — ogsaa vi, som man fra den ene Side her i dette Ting plejer at betegne som den nationalistiske Fløj — fortsat, og jeg vil gerne understrege dette stærkt: vi ønsker ikke, at man gaar ud over de Tilsagn, der er givet det tyske Mindretal, vi vil først se, at der foretages noget overfor det danske Mindretal Syd for Grænsen, vi vil se, at der ogsaa i det tyske Folk er Villie til at øve Retfærdighed.

Jeg tror, at den Mindretalsordning, der blev gennemført i 1920, fuldt ud svarer til danske Interesser, og at den ogsaa imødekommer berettigede tyske Krav; og de uberettigede Krav, som det ærede Medlem Hr. Schmidt gør sig til Talsmand for, dem er vi ikke i Stand til at imødekomme. Jeg mener, at Ordningen af 1920 er gaaet til Grænsen af, hvad danske Interesser kræver; om denne Politik har der kunnet være Enighed til Dato; og hvis den højtærede Regering vil fortsætte denne Kurs, er der ikke Tvivl om, at Enighed fortsat kan bevares. Jeg tror, det vil være noget af det vigtigste i Politikken at bevare Enigheden i det nationale Spørgsmaal, baade saaledes som det ligger Nord for Grænsen, og saaledes som det ligger Syd for Grænsen.

Og maa jeg i Forbindelse med de Forhandlinger, der i disse Dage føres, sige, at de har været for mit Vedkommende ledsaget med de allerbedste Ønsker, men paa den anden Side ogsaa med et meget lille Haab. Jeg ved vel, at det nu bebrejdes os Danske, at vi mener at have skabt en Ordning, som vi lader os rose for af hele den øvrige Verden — saaledes udtrykker det ærede Medlem Hr. Schmidt det i sin Artikel —, men en Ordning, som staa saa langt tilbage for, hvad man i Tyskland tænker paa. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at det glæder mig naturligvis, at vi trindt omkring i Europa, hvor der haves Mindretal under fremmed Herredømme, hører det ene Mindretal efter det andet fremsætte Ønske om netop at faa den danske Mindretalsordning. Men naar det ærede Medlem Hr. Schmidt og det tyske Folk overfor os Danske hævder, at deres Ordning er saa meget bedre, saa skulde det glæde mig, om man i Praxis vilde demonstrere det. Det ærede Medlem har jo sikkert en ikke ringe Indflydelse i Tyskland, naar det drejer sig om Mindretalsspørgsmaal, og jeg glæder mig til, at det ærede Medlem i Afspændingens Interesse vil virke for, at det danske Mindretal Syd for Grænsen faar en Mindretalsordning, som nu skal være saa meget bedre end den, Danmark har skabt.

Og naar en Gang den Tid kommer, at

vort Mindretal Syd for Skælbækken kan komme her til Danmark og til den danske Rigsdag og sige, at det, de har faaet nu, er betydeligt bedre end den Ordning, det tyske Mindretal hos os lever under, tror jeg, at Tiden er inde til at tage under Overvejelse, om vi skal yde noget bedre, men heller ikke for.

Knud Hansen: Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen besværede sig over Ansættelsen af Overlærere i Aarhus og mente, at der var taget mere Hensyn til det politiske, end der egentlig var taget til Ansørgernes Kvalifikationer. Det tror jeg nu ikke, der er, men jeg skal ikke selv opkaste mig til Dommer over det Spørgsmaal. Men der er et gammelt Ord, der siger, at man skal vogte sig for at kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus, og jeg vil bede det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen erindre sig, at for ikke lang Tid siden blev der ansat en Overlærer i Kolding. Som ved alle saadanne Lejligheder var Ansøgningerne sendt til Byraadet, saaledes at man kunde udtale sig om, hvem man kunde ønske ansat; og der var jo altsaa sat et Minimum af det Antal, der skulde være nævnt, for at der overhovedet kunde blive taget Hensyn dertil. Vi nævnte forskellige, som vi mente alle var kvalificerede, og deriblandt var ogsaa den, som Regeringen senere ansatte. Men jeg vil dog gerne henlede Opmærksomheden paa, at den Lærer, som var ansat i Kolding, og som blev Overlærer, han var ikke den iblandt de indstillede, der havde ofret mest paa sin Uddannelse og som saadan altsaa kunde siges at være af de mest kvalificerede. Det ærede Medlem sagde, at han troede nok, det var ret sjældent, naar en Lærer første Gang ansøgte om et Overlærerembede, at han da fik det. Jeg er ikke saa ganske sikker paa det, men jeg tror, det var første Gang, at den Mand, som fik dette Overlærerembede, har søgt et Overlærerembede; jeg tror heller ikke, han havde faaet det, hvis ikke der havde været saa stærke politiske Kræfter i Gang for, at han skulde faa det. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen passende kunde have undladt at omtale denne Sag. Jeg tror ikke, at Venstre tog saa absolut saglige Hensyn ved alle Lejligheder, naar det foretog Ansættelser. Ligesom det ærede Medlem udtalte med Hensyn til de Folk, der blev ansat i Aarhus, at han mener, de er fuldt kvalificerede til det Embede, de har faaet, vil jeg sige, at det gælder ogsaa den Mand, der har faaet Embedet i Kol-